720/05

Den 27. juni 2005 blev i sag nr. 64.434:

xxxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har fortsat sin børneulykkesforsikring som heltidsulykkesforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over, at selskabet på grund af påberåbt fareforøgelse alene har ydet pro rata erstatning efter et anmeldt ulykkestilfælde. Klageren er endvidere utilfreds med størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad i forbindelse med ulykkestilfældet.

Selskabet har i skrivelse af 22/7 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

"C.W. havde på skadetidspunktet tegnet ulykkesforsikring med dækning hele døgnet incl. erhvervsarbejde, forsikringsbetingelser nr. 20-4. Forsikringstager var indplaceret som studerende i fareklasse 1, og forsikringssummen for invaliditet udgjorde kr. 621.700,00.

Ved skadeanmeldelse af 14. februar 2001 har forsikringstager anmeldt, at hun under arbejde som handicapmedhjælper var udsat for et ulykkestilfælde d. 26. januar 2001. GF-Forsikring har ved brev af 27. februar 2001 anerkendt, at ulykkestilfældet er omfattet af den tegnede forsikring.

Imidlertid har vi gjort prorata-reglen i forsikringsbetingelsernes punkt 90 og 91 / Forsikringsaftalelovens § 121. stk. 2. gældende, idet forsikringstager på skadeanmeldel-

sen har oplyst, at hendes stilling var handicapmedhjælper / kassedame hvorfor indplaceringen i fareklasse 1 ikke var korrekt. Stillingen som handicapmedhjælper på rideskole tariferes til fareklasse 4. Forholdet mellem fareklasse 1 og 4 er 0,58 contra 1,59.

Forsikringstager har ved brev af 4. august 2002 meddelt, at hun ikke finder at overgangen fra studerende til handicapmedhjælper er omfattet af punkt 90. GF-Forsikring har ved brev af 26. august 2002 meddelt, at vi fastholder at tilfældet er omfattet af punkt 90 i forsikringsbetingelser.

HK har ved brev af 4. oktober 2002 argumenteret for, at tariferingen skulle ske efter fuldtidserhvervet som kassedame i supermarked, idet jobbet som handicapmedhjælper havde karakter af et fritidsjob med kun ganske få timers arbejde. GF-Forsikring anmodede om, at få disse oplysninger dokumenteret.

Efterfølgende redegjorde HK ved telefax af 24. oktober 2002 for, at beskæftigelsen hos supermarkedet som følge af omsætningsnedgang var blevet reduceret ved udgangen af oktober 2000. Timeantallet for januar 2001 var 49, jf. den fremsendte lønseddel. Endvidere var der vedlagt lønseddel for marts 2001 fra H. Rideklub hvor man afregnede for 25 timer, denne afregning skulle angiveligt dække perioden fra 1. november 2000 til 31. marts 2001.

Herefter fastholdt GF-Forsikring ved brev af 1. november 2001, at pro rata-erstatningen skulle beregnes i forholdet mellem fareklasse 1 og 4. Begrundelsen er at såfremt en forsikringstager har flere erhverv indplaceres vedkommende altid efter det farligste erhverv, i dette tilfælde som handicapmedhjælper på rideskolen. Da der ikke er sket en dokumentation for, at jobbet havde bagatelagtig karakter og da skaden netop skete som handicapmedhjælper, har GF-Forsikring ikke fundet grundlag for, at fravige de gældende bestemmelser for tarifering.

Vedrørende pro rata-beregningen skal vi henvise til nævnets kendelse nr. 39.591, der blandt andet omhandler samme problemstilling som nærværende sag.

Forsikringstager har endvidere oplyst, at hun ikke kan anerkende den fastsatte méngrad. Arbejdsskadestyrelsen har fastsat méngraden til 10, jf. udtalelse af 7. august 2002. HK har ved brev af 27. august 2004 anfægtet den fastsatte méngrad. Imidlertid er vi ikke bekendt med, at Arbejdsskadestyrelsen skulle have ændret den fastsatte méngrad.

På baggrund af udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen af 7. august 2002 afregnede GF-Forsikring pro rata-erstatning ((kr. 621.700,00 x 0,58 x 10) : (1,59 x 100)), kr. 22.680,00 med tillæg af renter kr. 784,82, jf. brev af 21. september 2002.

Méngraden skal fastsættes i henhold til forsikringsbetingelsernes punkt 61.14, der henviser til Arbejdsskadestyrelsens méntabel. Såfremt Arbejdsskadestyrelsen forhøjer den fastsatte méngrad på 10, vil GF-Forsikring udbetale erstatning i overensstemmelse hermed, if. forsikringsbetingelsernes punkt 61.15.

…

Herefter fastholder vi at GF-Forsikring har været berettiget til at gøre pro rata reglen i forsikringsbetingelsernes punkt 90 og 91 / Forsikringsaftalelovens § 121. stk. 2. gældende samt, at den fastsatte méngrad på 10 er i overensstemmelse med bestemmelsen i forsikringsbetingelsernes punkt 61.14, og afventer nævnets kendelse."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og påstår selskabet tilpligtet at anerkende, at hun er berettiget til udbetaling af ménerstatning i overensstemmelse med den police, der var gældende på ulykkestidspunktet. Klageren påstår endvidere selskabet tilpligtet at anerkende, at hendes méngrad er større end 10 %.

Under sagens behandling har nævnet stillet følgende spørgsmål til og modtaget følgende svar fra Forsikring & Pension:

"1. Er det almindeligt, at selskaber i forbindelse med tegning af heltidsulykkesforsikring for studerende anmoder om oplysning om eventuel bibeskæftigelse/studiejob?

Ja, det er sædvanligt, at selskabet i forbindelse med tegning af heltidsulykkesforsikringer for studerende anmoder om oplysning om eventuel bibeskæftigelse/studiejob.

2. Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende bedes det oplyst, om det har betydning for indplaceringen, hvor få timer bibeskæftigelse, der er tale om?

   Selskaberne har forskellig praksis på området.

3. Er det almindeligt, at selskaberne registrerer ændringer i forsikringen, hver gang en studerende måtte skifte studiejob?

   Selskaberne har forskellig praksis på området.

4. Vil det i praksis i forbindelse med en skade have betydning, om ulykken er indtruffet under udøvelse af den fareforøgende bibeskæftigelse?

   Nej, det vil sædvanligvis ikke have betydning, om ulykken er indtruffet under udøvelse af den fareforøgende bibeskæftigelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**6 Hvilke erstatninger yder forsikringen**

…

61 *Erstatning ved invaliditet*

61.10 Hvis et ulykkestilfælde er direkte årsag til, at forsikrede bliver invalid, ydes erstatning med så mange procent af forsikringssummen, som invaliditeten udgør.

…

61.14 Invaliditet er lig med den medicinske invaliditet, som fastsættes på grundlag af lægelige oplysninger i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens mén-tabel. Se afsnit 15.

61.15 Hvis forsikrede ikke kan acceptere selskabets afgørelse om invaliditet, kan spørgsmålet indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende.

…

9 Hvis der sker ændringer i den erhvervsmæssige beskæftigelse

90 Enhver ændring af art eller omfang af forsikredes erhvervsmæssige beskæftigelse herunder overgang til efterløn, pensionering, delpension, deltid eller arbejdsløshed skal straks meddeles selskabet. Hvis en sådan ændring er sket, vil forsikringens omfang og præmie blive tilpasset de nye risikoforhold.

91 Hvis ændringen ikke er meddelt selskabet, og ændringen medfører en forøgelse af risikoen for selskabet, vil der kun blive udbetalt delvis erstatning i forholdet mellem den præmie, der er betalt, og den præmie, der skulle have været betalt."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at det med tilstrækkelig klarhed fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 90, at ændring i forsikredes beskæftigelse - herunder også overgangen fra studerende til handicapmedhjælper/kasseassistent - kan anses for en fareforøgende omstændighed og derfor skal meddeles selskabet. Når dette ikke er sket, finder nævnet, at det ikke kan kritiseres, at selskabet i overensstemmelse med forsikringsbetingelsernes punkt 91 ved beregningen af erstatningen i forbindelse med ulykkestilfældet har anvendt reglerne om pro rata erstatning i forsikringsaftalelovens § 121, stk. 2.

Efter det oplyste beregner selskabet sig en højere præmie for en forsikret, der er handicapmedhjælper eller kasseassistent, end en forsikret, der er studerende. Det bemærkes herved, at ifølge praksis sker tarifering/præmieberegning efter den del af beskæftigelsen, der har den højeste fareklasse, og dette gælder uanset omfanget af bibeskæftigelsens andel af den samlede beskæftigelse. Som følge heraf kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har indplaceret klageren i den fareklasse, der er gældende for handicapmedhjælpere.

Nævnet har endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering af klagerens méngrad, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Herefter, og idet nævnet har bemærket sig, at selskabet vil udbetale erstatning i overensstemmelse hermed, såfremt Arbejdsskadestyrelsen forhøjer den fastsatte méngrad,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann